Orędownik Urzędowy
POWIATU MORSKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote — Poszczególny :—: numer 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od :—: wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 6 | **Puck, środa, dnia 16 lutego 1927 r.** | **Rok 1**

Treść:

33.
Rozporządzenie
weterynaryjno-policyjne w przedmiocie zniesienia rozp. weterynaryjno-policyjnego Starosty dotyczące pryszczycy.

Powiatowy Lekarz Weterynaryjny stwierdził urzędowo, że zaraza pryszczycy w powiecie tut. wygasła. Wobec tego zarządzam na podstawie § 18 i następnych ustawy o chorobach zakaźnych u zwierząt z dnia 26. VI. 1909 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 519), co następuje:

§ 1.

Rozp. weterynaryjno-policyjne dot. pryszczycy z dnia 10. I. 1927 r. (Oręd. Urzęd. Nr. 2 poz. 8 rok 1927) niniejszem znosi się.

§ 2.

Rozp. niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Puck, dnia 10. 2. 1927 r.

Starosta: Lipski.

34.
Obwieszczenie
Wydziału Powiatowego w sprawie wymiaru podatku od psów na rok 1927.

Na podstawie § 9 statutu z dnia 16. XI. 1924 r. o samoistnym podatku od psów (Orędownik Urzędowy powiatu puckiego z dnia 25. III. 1925 r. Nr. 12 poz. 75) postanawia się, co następuje:

Od dnia 18. II. 1927 r. do dnia 25. II. 1927 r. wyłożone będą w sołectwach wzgl. w biurach przełożonych obszarów dworskich listy podatku od psów za rok 1927. Listy wyłożone zawierają kwoty podatkowe i stanowią zarazem nakazy płatnicze (uwiadomienia o wymiarze podatku). Jako dzień uwiadomienia o wymiarze uważa się 25. II. 1927 r.

W myśl art. 50 ustawy z dnia 11. VIII. 1923 r. (Dz. U. Nr. 94 poz. 747) i zgodnie z § 14 ust. II. i § 11 ustęp 4 i 5 ustawy o daninach powiatowych i prowincjonalnych z dnia 23. IV. 1906 r. (zbiór ustaw pruskich str. 159) można przeciw wymiarowi podatku wnieść sprzeciw do Wydziału Powiatowego w Pucku w przeciągu 4 tygodni od dnia odebrania uwiadomienia czyli od dnia 25. II. 1927 r. O sprzeciwach rozstrzyga Wydział Powiatowy. Od rozstrzygnięcia Wydziału Powiatowego służy skarga w drodze spornego postępowania administracyjnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Toruniu w przeciągu 2 tygodni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Wniesienie sprzeciwu i skargi nie powstrzymuje obowiązku zapłacenia podatku w terminie wyznaczonym. Podatek od psów jest płatny w Kasie Gminnej wzgl. u przełożonego obszaru dworskiego w czasie od 25. II. do 4. III. 1927 r.

Powyższe obwieszczenie podadzą pp. sołtysi i przełożeni obszarow dworskich do wiadomości mieszkańców w sposób praktykowany.

Puck, dnia 4. 2. 1927 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

35.
Odezwa
Dowództwa Okręgu Korpusu Nr. VIII. w Toruniu w sprawie sprzedaży zboża dla potrzeb wojska wprost przez producentów

Do Producentów rolnych — Ziemian i Drobnych Producentów oraz Zrzeszeń Rolniczych.

Producentom rolnym — większym i drobnym, jak również Zrzeszeniom rolników zwracamy uwagę na poważnego odbiorcę — konsumenta zboża chlebowego i owsa — jakie jest wojsko.

Propagowana przez M. S. Wojsk. i organa służby zaopatrzenia intendenckiego idea pozyskania w jaknajszerszej mierze producentów rolnych dla bezpośrednich dostaw zboża dla wojska, z ró-

wnoczesnem wyeliminowaniem pośrednictwa handlowego, podrażającego znaczenie, ze szkodą Skarbu Państwa i rolników ceny produktów zbożowych, — wymaga obustronnego zainteresowania się i wzajemnego zbliżenia rolników i organów wojskowego zaopatrzenia intendenckiego.

Władze wojskowe oceniając w sposób należyty doniosłość roli wojska jako konsumenta zboża oraz znaczenie i skutki tego z punktu widzenia gospodarstwa społecznego, a zwłaszcza dla podniesienia kultury rolnej, — jakoteż z uwagi na interes budżetu państwowego — wystąpiły pierwsze z inicjatywą zbliżenia się do rolników i akcję tę gorliwie rozwijają.

Organizacja zakupów i technika odbioru zboża obmyślane i wykonywane są przez organa wojskowe-intendenckie w sposób jak najmniej formalistyczny i biurokratyczny, zapewniający daleko idące udogodnienia na rzecz producentów rolnych.

Do uskutecznienia zakupów zboża powołane są Rejonowe Kierownctwa Intendentury względnie Rejonowe Zakłady Żywnościowe, rozmieszczone w odpowiedniej ilości na obszarze całego państwa; siedziby tych instytucyj wskazać mogą najbliższe władze wojskowe wzgl. władze administracji państwowej lub samorządowej.

Zakup zboża dokonywanym bywa w krótkiej drodze bez przetargu w drodze t. zw. „kupna odręcznego“ lub t. zw. „Zwyczajem kupieckim“.

Zakup odręczny jest najprostszą formą zakupu stosowaną wobec rolników i polega na tem, że sprzedający — na podstawie ustnego porozumienia — dostarcza zboże n. p. w terminie 3-ch dni i otrzymuje natychmiast zapłatę bez jakichkolwiek dalszych formalności i bez spisywania umowy a jedynie za pokwitowaniem odbioru zapłaty. Sposobem odręcznym zakupione może być od każdego producenta jednorazowo począwszy od 100 kg. do 50 ton zboża jednego gatunku.

Na szczególną uwagę zasługują tu odręczne zakupy objazdowe, polegające na tem, że odbior zboża i zapłata dokonywane są na miejscu u producenta rolnika. Proceder jest przytem następujący:

Producent rolnik — posiadający do zbycia zboże w ilości conajmniej 1 wagonu, lub drobni rolnicy i ich zrzeszenia, którzy sposobem zbiorowym n. p. przez Urząd Gminny, Kółko Rolnicze i t. p. zdołają zakupić takąż ilość zboża, zawiadamiają w krótkiej drodze — pisemnie lub ustnie — najbliższą Rejonową Intendenturę, lub Rejonowy Zakład Żywnościowy, zapodając gatunek i przybliżoną ilość zboża, miejscową ocenę z uwzględnieniem kosztów dostawy do wagonu i najbliższą kolejową stację załadowania. Na podstawie otrzymanego zawiadomienia Rejonowa Intendentura wzgl. Rejonowy Zakład Żywnościowy deleguje oficera w oznaczonym czasie do wskazanego miejsca i delegat odbiera zboże tam na miejscu i natychmiast za nie płaci.

Że zakup zboża sposobem objazdowym obmyślany jest głównie i jedynie w interesie sprzedawcy — producenta, — że sposób ten jest szczególnym wyrazem dążności władz wojskowych celem zbliżenia się do producentów rolnych — nie wymaga to dalszych wyjaśnień.

Ilości przekraczające 50 ton danego gatunku zboża nabywa Intendentura wojskowa od producentów rolnych t. zw. zwyczajem kupieckim t. j. po uprzednich ustnych pertraktacjach, przyczem tranzakcja przychodzi do skutku w drodze krótkiej umowy pisemnej, jednak bez wadjum lub kaucji i bez jakichkolwiek dalszych formalności. Zapłata uskuteczniona bywa natychmiast po dostarczeniu umownych partyj czy też całości towaru.

Większe ilości zboża zakupywane bywają w drodze przetargu wzgl. rozprawy ofertowej t. j. na podstawie pisemnych ofert reflektantów w którym to celu Intendentura wojskowa wysyła do rolników imienne krótkie zaproszenia do składania ofert, przyczem dostawa powierzona bywa reflektantowi ofiarującemu najkorzystniejsze warunki, a tranzakcja przychodzi do skutku w formie krótkiej pisemnej umowy. Również i przy tym systemie zakupów producenci wolni są od wadjum i kaucji.

Wymogi jakościowe zboża dostasowane są do wyników tegorocznych zbiorów z uwzględnieniem wymogów giełdowych i lokalnych warunków produkcji rolnej, wyrazem tego są

s t a n d a r t y

t. j. zasadniczy ciężar gatunkowy 1 hektolitra zboża w kilogramach względnie funtach holenderskich normy gdańskiej.

Od października 1926 r. obowiązującemi są standarty:

dla żyta:

a) Dla żyta pochodzącego z obszarów województwa poznańskiego i pomorskiego:
standart 68,9 kg — 116,6 funtów holenderskich.
Żyto o niższym ciężarze gatunkowym jednak niemniej 67,2 klg — 114 funtów holenderskich przyjmowane jest za potrąceniem.

b) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Warszawa, Lublin i Łódź:
standart 68,4 klg — 116 funtów holenderskich.

c) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Kraków:
standart 69,1 klg — 115,5 funtów holenderskich
przy niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej niż 66,3 klg — 112,5 funtów holenderskich odbiór uskutecznia się z potrąceniem.

d) Dla żyta pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Lwów, Przemyśl, Grodno i Brześć n/Bugiem:
standart 67,5 klg — 114,5 funtów holenderskich.
Żyto o niższym ciężarze gatunkowym jednak nie mniej niż 66,3 klg — 112,5 funtów holenderskich przyjmowane jest z potrąceniem.

Wspomniane potrącenia: przy ciężarze gatunkowym niższym od standarta o jeden funt holenderski wynoszą 1/2% ceny umownej, przy ciężarze gatunkowym niższym od standartów o 2 funty holenderskie wynoszą

$1^1/_4$% ceny umownej, zaś dla 3 funtów holenderskich poniżej standartów potrącenie wynosi $2^1/_2$% ceny umownej.

dla owsa:

a) Dla owsa pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Poznań, Toruń, Warszawa, Lublin, Łódź i Kraków:
standart 44 55 klg — 75,8 funtów holenderskich.
Owies o niższym ciężarze gatunkowym, jednak nie mniej niż 41,85 klg — 71,5 funtów holend. przyjmowane jest z potrąceniem.
przy wadze do 43,5 klg — 74,1 funtów holenderskich — $^1/_2$% ceny umownej
przy wadze do 42,0 klg — 72,7 funtów holenderskich — $1^1/_4$% ceny umownej
przy wadze do 41,85 klg — 71,5 funtów holenderskich — $2^1/_4$% ceny umownej

b) Dla owsa pochodzącego z obszarów na terenie D. O. K. Lwów, Przemyśl, Grodno i Brześć n/Bugiem:
standart 42 klg — 71,8 funtów holenderskich
dopuszczalny jest zakup owsa o mniejszej wadze gatunkowej do minimum 41,2 klg — 70,5 funt holend. przy potrąceniu na rzecz Skarbu Państwa — $^1/_2$% od ceny umownej.

Zawartość wilgoci w życie i owsie dopuszczalna jest zasadniczo w wysokości 15%, żyto i owies o wilgoci, przekraczającej 15% jednak nie wyżej ponad 17% odbierane jest za potrąceniem $1^1/_2$% za każdy procent wilgoci ponad 15%.

Zanieczyszczenie żyta wynosić może zazadniczo $2^1/_2$%, żyto zanieczyszczone ponad $2^1/_2$% do maximum 3% przyjmuje się z potrąceniem $^1/_2$% ceny umownej

Zanieczyszczenie owsa dopuszczalne jest zasadniczo w wysokości $3^1/_2$% w tem domieszek mineralnych 1%. Domieszki obcych ziarn zbożowych i pastewnych nie powinny przekraczać 5%.

Celem umożliwienia rolnikom nieposiadającym aparatów do oczyszczania ziarn doprowadzenia ziarna do należytego stopnia czystości. Intendentury wojskowe — po uprzedniem porozumieniu się z zainteresowanym rolnikiem zezwalają za nieznacznym odszkodowaniem na użycie tryjerów i wialni własności wojskowej.

Przy zakupie zboża o jakości przewyższającej standart zasadniczy, jakoteż o mniejszem zanieczyszczeniu lub wilgoci, przyznane są rolnikom odpowiednie bonifikaty w cenie umownej.

Specjalnem udogodnieniem stosowanym jedynie wobec producentów rolnych jest bezpłatne wypożyczenie worków na zboże.

Odbior zakupionego zboży dokonywany bywa komisyjnie — w obecności sprzedawcy, co stanowi gwarancję rzeczowej oceny dostarczonego towaru, — co więcej — sprzedawcy — rolnikowi niezadowolonemu z orzeczenia komisji odbiorczej przysługuje prawo ustnego lub pisemnego odwołania się od tegoż orzeczenia do przewodniczącego komisji odbiorczej lub do właściwego kierownika Rejonowej Intendentury wzgl. Okręgowego szefa intend. z żądaniem ponownego zbadania zboża przez komisję odwoławczą.

Komisja odwoławcza konstytuuje się w jaknajkrótszym czasie a w skład jej wchodzą obok rzeczoznawców wojskowych 2-ch rzeczoznawców wskazanych przez zainteresowanego sprzedawcę rolnika.

Również i wypłata umówionej ceny uskuteczniana bywa bez jakiejkolwiek zwłoki i bez specjalnych formalności.

Przełożone władze wojskowe intendentury czuwają nad ścisłem przestrzeganiem przedstawionych zasad zakupu zboża u producentów i wszelkie związane z tym sprawy załatwiają i rozstrzygają w przyspieszonym trybie.

Oto główne wytyczne działalności intendentury wojskowej zmierzające do zbliżenia się do producentów zboża.

Z uwagi na to, że Polska jest krajem wybitnie rolniczym roczne zapotrzebowanie zboża dla armji wynoszące około 8000 wagonów żyta i około 9000 wagonów owsa winne być w całości i bezpośrednio pokryte przez producentów zboża bez kosztownego i stanowczo zbędnego pośrednictwa handlowego.

Władze wojskowe oczekują czynu ze strony zainteresowanych sfer które niechybnie w dobrze zrozumianym interesie, — zainicjonowaną przez wojsko akcę w sposób należyty — wydatnie poprą.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 11. 2. 1927 r.

Starosta: Lipski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.